

[Socialministeren]

har tilegnet sig noget beløb med deraf følgende konsekvenser for forsikringsselskaberne.

Med henblik på fremover at sikre, at de faktiske indtægter og udgifter ved arbejdsskedeforsikringen i højere grad end hidtil modsvarer hinanden, vil der blive udarbejdet nye regnskabsregler.

Spm. nr. S 1498

Til *socialministeren* (21/7 86) af:

Taanquist (S):

»Fremstiller forsikringsselskaberne forskellige regnskaber afhængigt af, hvad disse skal bruges til?«

Begrundelse

I betænkning nr. 1077 fra juni 1986, side 24, anføres: »På denne baggrund har udvalget valgt at se bort fra de til sikringsstyrelsen indsendte regnskaber og i stedet anvendt de til forsikringstilsynet indsendte regnskaber ...«.

Det antydes hermed, at der eksisterer flere sæt regnskaber, og at det sæt regnskaber, der er indsendt til sikringsstyrelsen, har været fremstillet sådan, at det blev holdt skjult, at selskaberne havde en ulovlig fortjeneste på arbejdsskedeforsikringerne.

Svar (31/7 86):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Forsikringsselskaberne aflægger efter lov om forsikringsvirksomhed regnskab til forsikringstilsynet for hele deres virksomhed, opgjort efter de regnskabsregler og krav om specificitet, der er fastsat efter denne lov.

Herudover aflægger forsikringsselskaberne efter arbejdsskedeforsikringsloven regnskab for arbejdsskedeforsikringsvirksomheden separat, opstillet efter reglerne i socialministeriets bekendtgørelse nr. 674 af 14. december 1978 (fra 1986 afløst af bekendtgørelse nr. 636 af 20. december 1985).

Spm. nr. S 1499

Til *socialministeren* (21/7 86) af:

Taanquist (S):

»Skal skønnet over selskabernes fortjeneste på 1 mia kr. forstås som et mindsteskøn?«

Begrundelse

I betænkning nr. 1077 fra juni 1986 understreges det flere gange, at den fremkomne fortjeneste hviler på et skøn. På side 27 i betænkningen anføres således, at »udredningsudvalget med en række usikkerhedsmomenter skønsmæssigt opgør resultatet for samtlige forsikringsselskaber, som driver arbejdsskedeforsikringsvirksomhed, til mellem 600 og 1.000 mill. kr. i perioden 1. januar 1979–31. december 1984«.

Samtidig anføres på side 24 i betænkningen: »Det er udvalgets opfattelse, at de til sikringsstyrelsen indsendte regnskaber ikke giver et dækkende billede af forsikringsselskabernes indtægter og udgifter ved arbejdsskedeforsikringsvirksomheden.«

Journalist Ole Bækgaard, der oprindeligt rejste sagen i bladet Samvirke, nåede på grund af en anden udregningsmetode frem til, at der havde været en ulovlig fortjeneste på ca. 2,5 mia kr.

Svar (31/7 86):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Som nævnt i betænkning nr. 1077, s. 27–30 og s. 68–70, har udvalget ud fra et bestemt sæt af beregningsforudsætninger beregnet forsikringsselskabernes fortjeneste ved arbejdsskedeforsikring periodiceret til årene 1979–84 til 771 mill. kr. Det fremhæves samtidig, at dette tal er behæftet med visse usikkerhedsmomenter i såvel opadgående som nedadgående retning, således at udvalget kommer frem til, at fortjenesten må ligge mellem 600 og 1.000 mill. kr. Et skøn over selskabernes fortjeneste på 1 mia kr. kan derfor ikke karakteriseres som et mindsteskøn.

Spm. nr. S 1500

Til *miljøministeren* (21/7 86) af:

Estrup (RV):

»Er ministeren enig i, at kommunernes rolle som på én gang planlægningsmyndighed, dispensationsinstans og grundsælger i den samme sag indebærer en uholdbar sammenblanding af interesser, som kan begrunde